

stige i Værdi, skønt man ikke kan sige, om de meget høje Priser, til hvilke man i dette Øjeblik bygger, ikke mindst med Hensyn til Materialer, men naturligvis ogsaa med Hensyn til Arbejds løn, vil holde sig; det kan det ærede Medlem ikke vide med en saadan Sikkerhed, thi man kunde da endelig tænke sig, at om 10 Aar var vi inde paa en anden Bølge, det var da muligt, ut Priserne gik nedad, og saa var Spekulationen mislykket.

Foruden Finansministeriets Tilsyn med disse Foretagender har vi ogsaa Boligkommissionen, og den forekommer mig netop i Øjeblikket at yde den samfundsmæssige Garanti, som ønskes ganske særlig af det ærede 12te Medlem for Hovedstaden.

Det ærede Medlem fra Mariager (H. P. Hansen) berørte under denne Sags Behandling hele Boligspørgsmaalet, og jeg lyttede med Opmærksomhed til hans Ord, fordi jeg ved, at det ærede Medlem interesserer sig for det og forstaar sig paa det. Men det ærede Medlem citerede mig ikke ganske rigtigt. Jeg har ikke sagt, at det var en uoverkommelig Opgave for Staten at yde den tilstrækkelige Hjælp til Afhjælpning af Bolignøden — om Tilstrækkelighed kan der naturligvis altid disputeres —, jeg sagde kun, at Opgaven var saa vanskelig og saa stor, at jeg ikke troede, at det i Øjeblikket var muligt for Staten at tage den op. Jeg havde da i min Tanke visse Forslag, som er fremsatte, og som jeg ikke anser for hensigtsmæssige, som jeg tror vil koste meget, og som ikke vil frembyde den rette Maade at tage Sagen paa. Dernæst tror jeg heller ikke, det kan nytte noget at tage alle Opgaver op paa een Gang til Behandling her paa Rigsdagen og særlig ikke nu, da vi nærmer os Sommeren. Jeg tror, man maa overlade ogsaa de fremtidige Generationer og Rigsdagssamlinger noget Arbejde. Det forekommer mig, at hvad der er fremkommet af Lovforslag i denne Samling, og hvad Rigsdagen har til Behandling maa nogenlunde tilfredsstillende selv en udmærket Rigsdagsmands Hunger i saa Henseende, saa jeg er, forsaa vidt angaar Finansministeriet, noget angst for at tage store og vigtige Spørgsmaal op til Behandling, medmindre jeg mener, det er fuldkommen nødvendigt og rigtigt at gøre det selv i en Sommersamling, og det kan være muligt, at jeg kommer til noget saadant om ikke saa særdeles lang Tid. Men hvad altsaa Boligspørgsmaalet angaar, maa jeg sige, at jeg ikke anser det for muligt for Staten at komme udenom denne Opgave, men

jeg anser ikke de Forslag, der i Øjeblikket er fremme, for tilstrækkelig praktiske til, at jeg vil vove at gaa med til deres Løsning.

Baade det ærede Medlem fra Mariager og det ærede 12te Medlem for Hovedstaden hentydede til, at der snart vilde komme et Lovforslag om direkte Tilskud til kommunale Byggeforanstaltninger og lignende, og det er ganske rigtigt, men det er ikke mig, som har dermed at gøre, men min ærede Kollega, Minister Stauning, og han vil sikkert om ikke lang Tid fremsætte et saadant Lovforslag. Derom sagde det ærede Medlem — og skønt jeg ikke mener, det er rimeligt at komme dybere ind paa disse Sager i Øjeblikket, vil jeg dog nævne dette —, at hvis et saadant Lovforslag fremsattes, vilde han raade Ministeriet og Finansministeren til at lægge Hovedansvaret over paa Rigsdagen og ikke paatage sig selv større Ansvar end højst nødvendigt. I og for sig er jeg som Minister ganske enig med ham i Princippet. Hvis en Minister kan slippe for Ansvaret og lægge det over paa Rigsdagen, er det baade behageligt for Ministeren og rimeligvis i enhver Henseende formaalstjenligt, men om man her fik en praktisk Anvisning paa, hvorledes Spørgsmaalet skal løses, ved jeg ikke. Det ærede Medlems Tale gik ud paa, at der fra Landkommunerne gik en Strøm af Mennesker ind til Købstadkommunerne, saaledes at Bolignøden i disse derved voksede, samtidig med at man ikke mere stillede saa strenge hygiejniske Fordringer til Boligerne, som man burde. Dette Spørgsmaal, kan jeg sige, berører aldeles ikke Finansministeriet, jeg har ikke noget dermed at gøre, og jeg tør ikke bedømme, om det ærede Medlem har Ret deri eller ej, men jeg er enig i, at der nu fremsættes et Lovforslag om Tilskud fra Staten, og ogsaa, hvad man vil faa at se, enig i, at man stiller sig noget mere inødekomende paa dette Punkt, lyder bedre Vilkaar ved saadanne Tilskud, end man tidligere har gjort. Der blev saa fremsat Ønske om Samarbejde ved Udførelsen af nærværende Lovforslag og det andet Lovforslag, der er nævnt. Det er allerede indledet, Jeg tror egentlig ikke, at man, da man fremsatte Lovforslag om Tilskud til Kommunerne, mente, at en Byggeforening paa een Gang kunde nyde godt baade af denne Lov og af den anden Lov, men det er faktisk sket. Finansministeriet har haft Sagen til Overvejelse og har ikke ment, at man kunde modsætte sig, at Byggeforeninger fik Hjælp i to Aar. Dette gør det